

Ministerstvo životního prostředí ČR
Odbor výkonu státní správy VI
Vršovická 65, 100 10 Praha 10
pracoviště: Resslova 1229/2a
500 02 Hradec Králové

Datovou schránkou

Ve Vysoké nad Labem, dne 13.5 2022

Vaše značka:

Č. j.: MZP/2022/550/324 – Ko
Sp. zn.: ZN/MZP/2022/550/47

Věc: Žádost o zařazení Obce Vysoká nad Labem do seznamu dotčených územních samosprávných celků v probíhajícím řízení; písemné vyjádření k záměru „ZEVO Opatovice“

Účastník: Obec Vysoká nad Labem, IČ: 002 69 786
se sídlem Vysoká nad Labem 22, PSČ 503 31

1.

Dne 14.4.2022 bylo na úřední desce Pardubického kraje¹ uveřejněno oznámení Ministerstva životního prostředí ČR, Odbor výkonu státní správy VI, o zahájení zjišťovacího řízení k záměru zařazenému v kategorii I, bod 54, a to záměru s názvem „ZEVO Opatovice“. Předmětem tohoto záměru má být novostavba zařízení k energetickému využití směsného komunálního odpadu o kapacitě 480t/den (150 000 t/rok) umístěné ve stávajícím areálu elektrárny Opatovice, a.s. (dále **ZEVO Opatovice**).

V seznamu dotčených územně samosprávných celků připojenému k předmětnému oznámení, nebyla zařazena obec Vysoká nad Labem, když toto oznámení bylo zasláno naší obci pouze na vědomí. To přitom přesto, že okraj zástavby obce Vysoká nad Labem je vzdálen 3,4 km vzdušnou čarou od plánované stavby ZEVO Opatovice a leží ve směru převládajících větrů, jak toto ostatně vyplývá i z Rozptylové studie č. 2271/21/RS, zpracované společností E-expert. spol. s r.o., IČ: 267 83 762, se sídlem Mrštíkova 883/3, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava v 12/2021.

V některých parametrech uvedené Rozptylové studie má obec Vysoká nad Labem dokonce horší výsledky než některé výslovně zmíněné dotčené územně samosprávné celky - např. obec Hrobice, jejíž střed sice leží cca 2 km od plánované stavby záměru, ale proti směru převládajících větrů. Území obce Vysoká nad Labem tedy je ve vztahu k záměru ZEVO Opatovice rovněž dotčeným územím, jehož životní prostředí a obyvatelstvo by mohlo být závažně ovlivněno provedením záměru a jedná se tak o dotčený územní samosprávný celek.

S odkazem na výše uvedené žádáme o zařazení obce Vysoká nad Labem do seznamu dotčených územních samosprávných celků v probíhajícím řízení.

---

¹ <https://www.pardubickykraj.cz/viewDocument.aspx?document=66426>

2.

Součástí předmětného oznámení je v souladu se zákonem č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dále **zákon o posuzování vlivů**) upozornění, že veřejnost může zaslat své písemné vyjádření k oznámení do 30 dnů ode dne zveřejnění informace o oznámení na úřední desce dotčeného kraje. Z tohoto důvodu předkládáme k záměru ZEVO Opatovice ve stanovené lhůtě následující **VYJÁDŘENÍ**

A)

V oznámení záměru ZEVO Opatovice z února 2022, a to v kapitole B.I.6.2. Základní údaje, je výslovně uvedeno, že „Účelem záměru je energetické využití směsných komunálních odpadů“, tj. SKO. Z uvedených technických údajů zároveň vyplývá, že je v rámci záměru předpokládána výhřevnost paliva (odpadu SKO) v rozmezí 6 – 14 MJ/kg a průměrná výhřevnost pro návrh zařízení má činit 10 MJ/kg.

Jednou ze základních zásad zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech (dále **zákon o odpadech**) a samotného odpadového hospodářství v České republice je snaha o maximální opětovné použití a recyklaci komunálních odpadů. Obce v ČR tedy jsou dle zákona o odpadech povinny za tímto účelem přednostně odpady separovat. Vzhledem k této zásadě bude ještě intenzivněji než před nabytím účinnosti zákona o odpadech zákonitě docházet ke snižování produkce směsného komunálního odpadu, jakož i ke změnám jeho vlastností. To mimo jiné i s ohledem na skutečnost, že zařízení ZEVO Opatovice má být uvedeno do provozu kolem roku 2030, tedy v době, kdy bude v plném proudu přechod ČR na cirkulární ekonomiku.

Další separace energeticky hodnotných složek ze směsného komunálního odpadu (SKO), jako je papír, plasty, dřevo, textil, biologický a kuchyňský odpad (stávající komunální odpad stále ještě obsahuje jejich vysoký podíl), bude proto logicky snižovat výhřevnost zbytku SKO, který by se měl stát palivem pro ZEVO po jeho uvedení do provozu. Lze tak mít za to, že v roce 2030 nebude průměrná výhřevnost SKO dosahovat potřebné projektované hodnoty, se kterou aktuálně předložený záměr počítá. Tento reálný problém naznačují například i výsledky měření výhřevnosti SKO, které dle nám dostupných informací byly provedeny v Hradci Králové v roce 2020, kdy měření provedená na vzorcích ze sídlištní zástavby a ze zástavby rodinných domků ukázala, že hodnota výhřevnosti ani v jednom případě nedosáhla 10 MJ/kg (naměřené hodnoty se v závislosti na původu a velikosti frakce pohybovaly od 3,16 MJ/kg do 9,73 MJ/kg. K dispozici nebyl výsledek měření frakce 60 mm+ ze sídliště, u kterých v současné době lze očekávat vyšší hodnotu, ale jen proto, že třídění komodit obsažených v této frakci je stále nedostatečné). Je třeba tak vycházet ze skutečnosti, že kvalita potenciálního paliva do ZEVO Opatovice je očekávána daleko horší, než jak ji předpokládá oznamovatelem předložený záměr. Oznamovatelem předpokládaná průměrná hodnota výhřevnosti v rozsahu 10 MJ/kg je tedy značně nejistá a riziko zhoršování této základní vlastnosti směsného komunálního odpadu v důsledku zvýšených požadavků na recyklaci v čase dále poroste, a to nikoli zanedbatelně.

Dle ustanovení § 35 odst. 2 zákona o odpadech se „spalování komunálního odpadu považuje za energetické využití odpadu pouze tehdy, pokud dosahuje vysokého stupně energetické účinnosti uvedeného v příloze č. 7 k zákonu o odpadech.“ Nově je tedy za energetické využití považován každý případ, kdy je spálením odpadu získáno více energie, než se na toto spálení spotřebuje, s výjimkou spalování komunálního odpadu, které musí nadále splnit energetickou účinnost. Ze shora uvedených důvodů máme za to, že v rámci předloženého záměru tyto parametry v daném případě spíše naplněny nebudou.

Z výše uvedených důvodů považujeme za nezbytné, aby bylo cíleno na posouzení parametrů odpadů z pohledu výhřevnosti v době realizace záměru, jakož i v období na toto období navazující. Údaje uvedené v záměru zjevně neodpovídají skutečnosti a mělo by tak dojít k podstatnému přepracování záměru, aby byly posuzovány reálné hodnoty.

V této souvislosti bude třeba zejména posoudit, zda v době realizace záměru a v následujícím období může zařízení ZEVO Opatovice při spalování komunálního odpadu vůbec splňovat veškeré parametry vyplývající z ustanovení § 35 odst. 2 zákona o odpadech, aby jeho provoz mohl být považován za energetické využití odpadu v souladu s platnou legislativou.

B)

Oznamovatel v rámci zpracovaného záměru předpokládá nárůst souhrnné produkce všech komunálních odpadů v roce 2035 o 10,1 % oproti stavu v roce 2018, kdy činila 5 782,1 tis. tun. Skutečné hodnoty podle zpráv o životním prostředí ČR v letech 2019 a 2020 však naznačují stagnaci souhrnné produkce všech komunálních odpadů, když v roce 2019 činila 5 879,2 tis. tun a v roce 2020 jen 5 729,9 tis. tun. To je zjevně způsobeno i podrobnějšími požadavky na další zpracování odpadů vyplývající ze zákona o odpadech, a to i v návaznosti na skutečnosti uvedené v předchozím bodu.

V dalších letech lze přitom předpokládat mnohem výraznější pokles produkce všech komunálních odpadů, se kterým předložený záměr vůbec nepočítá.

Vzhledem k nově získaným poznatkům a datům za roky 2019 a 2020, by měla být upravena předpokládaná produkce komunálních odpadů a v záměru by tato skutečnost měla být v podrobnostech řešena.

C)

V návaznosti na vše výše uvedené je tedy pro naplnění základního smyslu ZEVO především nezbytně nutné zohlednit reálné, fyzicky a ekonomicky dosažitelné zdroje SKO. Oznamovatel v rámci zpracovaného záměru předpokládá nakládání s komunálním odpadem pro 3 varianty spádového území ZEVO Opatovice, v nichž žije 1,07 mil. obyvatel, resp. 1,42 mil. obyvatel resp. 1,25 mil. obyvatel a od nichž podle něj pochází alespoň 250 tis. t/rok energeticky využitelných odpadů (nejen komunálních).

Nesprávnost a nereálnost těchto předpokladů je nicméně zřejmá již ze samotné podstaty opakovaně zmiňovaných základních principů zákona o odpadech, a to zejména požadavku na recyklaci. Zákon o odpadech ostatně určuje recyklační cíle pro komunální odpady v ČR jako celku, když je požadováno navýšení množství recyklovaných odpadů minimálně o 65 % počínaje rokem 2035. Pro naplnění stanovených recyklačních cílů je nezbytně vytřídit v obcích potřebný vyšší objem jednotlivých složek komunálního odpadu. Zákon o odpadech stanovuje obcím vytřídit minimálně 60 % v roce 2025, 65 % v roce 2030 a 70 % v roce 2035 recyklovatelných složek komunálních odpadů. Odborné odhady ukazují, že míra separace v obcích bude muset být vyšší než 70 %, aby mohlo být dosaženo požadované úrovně recyklace komunálních odpadů za celou ČR. Souběžně s rozvojem separace odpadů v jednotlivých v obcích bude tedy klesat produkce SKO. Z uvedených skutečností je zřejmé, že případná nadkapacita ZEVO bude významně komplikovat městům a obcím naplnění separačních cílů. Oznamovatelem aktuálně předložený záměr tyto skutečnosti nicméně vůbec neřeší, přičemž v rámci zjišťovacího řízení je třeba se těmito skutečnostmi podrobně zabývat, a to před samotným povolením realizace předmětného záměru. Zákon o odpadech ostatně nezakazuje ani skládkování komunálních odpadů s tím, že počínaje rokem 2035 smí být skládkováno maximálně 10 % z celkové produkce komunálních odpadů.

Základní požadavek zákona o odpadech na recyklaci odpadů inspirují řadu subjektů k investicím do modernizace a rozvoje separačních technologií a do recyklačního průmyslu. Mnohé z těchto investic získávají podporu v rámci OPŽP. Vznikají další nové projekty na výrobu tuhých alternativních paliv z odpadů (TAP), když SKO může být jedním ze vstupních proudů do těchto výrob (např. pyrolýza apod.). Možný je i návrat technologií úpravy zbytkového SKO s cílem získat z něj ještě nějaké recyklovatelné komodity.

Souhrnně lze tak říci, že zákonné a postupně i tržní podmínky hrají ve prospěch separace komunálních odpadů a minimalizace produkce SKO. Komunální odpad neprodukuje jen občané obcí v rámci obecních systémů, ale rovněž zaměstnanci firem (zjednodušeně – odpad z odpadkových košů). Zákon o odpadech nově stanovil i firmám povinnosti, jak nakládat s jejich komunálním odpadem. Firmy mají například zakázáno do komunálního odpadu vyhazovat výrobní odpady, jsou povinny zavést třídění recyklovatelných složek (papír, plasty, sklo, kovy, biologicky rozložitelný odpad).

Příklady možného vývoje poklesu produkce SKO k roku 2035:

- a) Pokud by zůstala zachována produkce komunálních odpadů v Pardubickém kraji na úrovni roku 2019, obce a města kraje by dosáhly míry separace 80 % komunálních odpadů a na skládku by tak uložily jen 5 % komunálních odpadů. V takovém případě by k dalšímu nakládání zbylo kolem 50 kg směsného komunálního odpadu (SKO)/občan/rok. K tomu je potřeba přičíst SKO zbylé po separaci komunálních odpadů ve firmách.

Pokud by ve firmách poklesla produkce SKO na 40 % jeho množství v roce 2019, tak by v roce 2035 činila produkce směsného komunálního odpadu (SKO) 24 kg/občan/rok.

Za uvedené situace by tak v Pardubickém kraji zbylo dohromady pro ZEVO, pro výrobu paliv z odpadů (TAP) či pro další technologie úpravy SKO jen 74 kg SKO/občan/rok. To by při predikované zájmové oblasti ZEVO Opatovice s počtem obyvatel 1,07 mil. činilo celkem jen 79 tis. t/rok a při počtu obyvatel 1,42 mil. jen 105 tis.t/rok.

- b) V rámci města Pardubice se dle dostupných informací rodí projekt centra komplexního využití odpadů pro zpracování lokálně sesbíraných a vyříděných odpadů na lokálně distribuované materiály a výrobky. Podle dostupných informací má projekt naději na získání dotace z OPŽP. Z množství bilance návrhu plyne, že by v relativně krátké době mohlo dojít k redukci množství SKO z Pardubic z výchozí hodnoty 16 000 tun/rok na pouhých 6 316 tun/rok.
- c) V Hradci Králové byl dle dostupných informací v roce 2021 proveden průzkum složení směsného komunálního odpadu (SKO) pocházející ze zástavby bytových domů. Analyzované vzorky obsahovaly od 69 % do 74 % hmotnosti recyklovatelných složek (papír, plasty, nápojové kartony, kovy, biologicky rozložitelný odpad, textil, sklo, dřevo). Zbytkový SKO pak měl zastoupení pouze 26 – 31 %. Výsledky potvrzují značný potenciál pro snižování produkce směsného komunálního odpadu (SKO) rozvojem separace v obcích.
- d) Jako modelový příklad může posloužit obec Vysoká nad Labem, což je příměstská obec s nadpoloviční vyříděností komunálního odpadu. V oficiálním výkazu obce je uvedeno, že v kalendářním roce 2021 obec Vysoká nad Labem vyprodukovala celkem 540,446 t odpadu, z toho je 238,760 t SKO (směsný komunální odpad, tedy to, co by se mohlo spalovat v ZEVO). V přepočtu na obyvatele (Vysoká nad Labem k 1.1.2022 má 1745 obyvatel) to činí 310 kg odpadu/obyvatele a rok, resp. 137 kg SKO/občana a rok). Vyříděnost v roce 2021 byla cca 56%.
V roce 2035 bude zákonem daná minimální vyříděnost 70%, což při stejné produkci odpadů činí cca 93 kg SKO/občana a rok. Po odečtu 10% KO, který lze uložit na skládku, to bude ještě méně, počítejme pro zjednodušení 90 kg SKO/občana a rok.
Pokud předpokládáme, že produkce odpadů je v obcích a městech regionu podobná jako ve Vysoké nad Labem, pak reálná produkce SKO v roce 2035 bude následující:
varianta 1 - Královéhradecký a Pardubický kraj: 90*1,071 mil. obyvatel = 96 000 tun ročně,
varianta 2 a 3 - KHK, kraj Pce, vybraná ORP Středočeský kraj a Vysočina: 90*1,415 mil. obyvatel = 127 000 tun ročně.
Obráceným výpočtem zjistíme, že pro naplnění kapacity ZEVO Opatovice (150 000 tun ročně) by bylo třeba dovézt odpad od 1,666 milionu občanů

Výše uvedené skutečnosti jednoznačně naznačují, že oznamovatelem záměru předpokládaný disponibilní objem odpadu pro ZEVO alespoň ve výši 250 tis. tun/rok je zjevně nadhodnocený a měl by být podroben důkladnější analýze, neboť v tomto ohledu předložený záměr vychází ze zcela nereálných hodnot.

V této souvislosti by zároveň mělo být podrobněji oznamovatelem specifikováno, jaké další konkrétní uvažované odpady mají být v ZEVO spalovány mimo směsného komunálního odpadu, jehož spalování je primárním záměrem realizace projektu výstavby ZEVO.

D)

Na rozdíl od celkové produkce komunálních odpadů naopak dlouhodobě klesá produkce směsného komunálního odpadu (SKO) z obcí a firem, když od roku 2009 do roku 2020 poklesla o 500 tis. tun z hodnoty 3 284 tis. tun na 2 780,3 tis. tun.

Jak je uvedeno již výše, tak je předpokládáno, že další pokles produkce směsného komunálního odpadu v ČR přinese požadavek na recyklaci odpadů, jakožto jeden ze základních principů, na kterých je postaven zákon o odpadech. Současně i aktuální ekonomická situace naznačuje spíše pokles spotřeby domácností než jejich dynamický růst, jaký byl charakteristický pro období před rokem 2021. Oznamovatelem zamýšlená kapacita ZEVO Opatovice ve výši 150 000 t/rok je tedy výrazně naddimenzovaná reálným možností.

Nový akční plán pro oběhové hospodářství vydaný počátkem roku 2020 Evropskou komisí obsahuje program, který je zaměřený na budoucnost a klade si za cíl vytvořit ve spolupráci s hospodářskými aktéry, spotřebiteli, občany a organizacemi občanské společnosti čistší a konkurenceschopnější Evropu. Ve svých aktuálních výstupech a hodnoceních se nový akční plán zaměřuje na nedostatečné kroky členských států v dílčích oblastech odpadového hospodářství. Komise v rámci širšího souboru opatření pro předcházení vzniku odpadů má předložit v souvislosti s přezkumem směrnice 2008/98/ES cíle v oblasti snižování množství odpadů pro konkrétní toky. Komise má rovněž urychlit provádění nedávno přijatých požadavků pro systémy rozšířené odpovědnosti výrobce, poskytnout pobídky a podpořit výměnu informací a osvědčených postupů v oblasti recyklace odpadů.

Všechny výše uvedené kroky mají přispět k dosažení cíle výrazně snížit celkovou produkci odpadů a snížit **do roku 2030 množství zbytkového (nerecyclevaného) komunálního odpadu** o polovinu. Pokud tedy v roce 2020 činila produkce směsného komunálního odpadu v ČR 2 780,3 tis. tun, tak v roce 2030 by dle těchto opatření měla poklesnout produkce SKO na 1 390,2 tis. tun, což by bylo o 385,8 tis. t/rok méně, než je plánovaná kapacita všech ZEVO v ČR. Plánovanou kapacitu všech ZEVO v ČR ve výši 1776 tis.t/rok uvádí oznamovatel v tabulce na straně 19 oznámení záměru. Pokud by se všechny kapacitní záměry ZEVO realizovaly, tak by produkce SKO byla nedostatečná pro naplnění jejich kapacit, a to včetně ZEVO Opatovice. Mezi jednotlivými ZEVO by se tak zákonitě vyvolal podstatný konkurenční boj, když již z tohoto úhlu pohledu je realizace navrženého záměru zcela zbytečná.

S ohledem na výše uvedené by mělo dojít k zahrnutí těchto skutečností do úkolů akčního plánu pro odpadové hospodářství, a tedy do legislativního rámce záměru do kapitoly B.I.5.1.2. předloženého záměru, který s těmito skutečnostmi aktuálně nepočítá. Zároveň by mělo dojít k vyhodnocení dopadů uvedených skutečností na zdroje odpadů pro ZEVO.

E)

Oznamovatel předpokládá, že zdroje komunálních odpadů pro ZEVO budou získávány z přilehlých regionů, když v tomto ohledu počítá celkem se 3 variantami, jak jsou tyto popsány výše. S ohledem na výše uvedené, kdy lze předpokládat naopak výrazné snížení produkce směsného komunálního odpadu, je však třeba poukázat na to, že v případě nedostatku regionálních zdrojů bude oznamovatel muset zjevně usilovat o dovoz komunálních odpadů ze zahraničí, jehož využití by však v daném případě nemělo přicházet v úvahu. Takový postup totiž považujeme za zcela nepřijatelný a dovozu odpadů ze zahraničí je třeba v plném rozsahu zabránit. To mimo jiné i s ohledem na skutečnost, že při spalování komunálních odpadů vznikají nebezpečné odpady (v oznámení záměru se uvádí celkové množství 7 580 tun) a popel a struska (v oznámení záměru se uvádí celkové množství 36 000 tun), které by následně rovněž musely být odstraňovány na území ČR. Hmotnost odpadů činí přibližně 30 % z množství komunálního odpadu vstupujícího do ZEVO.

Přímo použitelným předpisem, kterým je na úrovni unijního práva normována přeshraniční přeprava odpadu, je nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006, ze dne 14.6.2006 o přepravě odpadů (dále Nařízení o přepravě odpadů).

Dle ustanovení § 47 odst. 4 zákona o odpadech zároveň platí, že „Přeprava odpadů do České republiky za účelem odstranění je zakázána, s výjimkou odpadů vzniklých v sousedních státech v důsledku živelních pohrom nebo za stavu nouze. Přeprava odpadu do České republiky za účelem energetického využití ve spalovně komunálního odpadu je zakázána, pokud by v důsledku přeshraniční přepravy musel být odstraněn odpad vznikající v České republice nebo by v důsledku přeshraniční přepravy musel být odpad vznikající v České republice zpracován způsobem, který není v souladu s plány odpadového hospodářství“.

Energetickým využitím odpadu je dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. j) zákona o odpadech „*použití odpadu způsobem obdobným jako palivo za účelem využití jeho energetického obsahu nebo jiným způsobem k výrobě energie.*“

Zpracováním odpadu je dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) zákona o odpadech „*využití odpadu nebo odstranění odpadu zahrnující i úpravu před jeho využitím nebo odstraněním.*“

Ustanovení § 47 odst. 4 věty druhé zákona o odpadech upravuje podmínky pro dovoz odpadů do České republiky

pro účely energetického využití ve spalovně komunálního odpadu. Dle ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) zákona o odpadech je komunálním odpadem „směsný a tříděný odpad z domácností, zejména papír a lepenka, sklo, kovy, plasty, biologický odpad, dřevo, textil, obaly, odpadní elektrická a elektronická zařízení, odpadní baterie a akumulátory, a objemný odpad, zejména matrace a nábytek, a dále směsný odpad a tříděný odpad z jiných zdrojů, pokud je co do povahy a složení podobný odpadu z domácností; komunální odpad nezahrnuje odpad z výroby, zemědělství, lesnictví, rybolovu, septiků, kanalizační sítě a čistíren odpadních vod, včetně kalů, vozidla na konci životnosti ani stavební a demoliční odpad.“

Vyhláška č. 8/2021 Sb., o Katalogu odpadů a posuzování vlastností odpadů (dále Katalog odpadů), v ustanovení § 5 odst. 3 uvádí, že „odpady, které naplní definici komunálního odpadu podle zákona, se zařazují do skupiny 20.“ Příloha č. 1 Katalogu odpadů poté vymezuje katalogovou skupinu odpadů 20 jako „Komunální odpady (odpady z domácností a podobné živnostenské, průmyslové odpady a odpady z úřadů) včetně složek odděleného sběru.“

Právní úprava plánů odpadového hospodářství je obsažena v ustanoveních § 97 a násl. zákona o odpadech. Dle ustanovení § 97 odst. 2 zákona o odpadech se „plán odpadového hospodářství zpracovává za účelem vytváření podmínek pro předcházení vzniku odpadu a nakládání s ním podle tohoto zákona.“ Plán odpadového hospodářství se skládá z části analytické, závazné a směrné, přičemž závazná část plánu odpadového hospodářství dle ustanovení § 98 odst. 5 zákona o odpadech „stanoví cíle a opatření pro předcházení vzniku odpadu a dále cíle a zásady odpadového hospodářství, opatření k jejich dosažení včetně preferovaných způsobů nakládání s odpady a soustavu indikátorů k hodnocení plnění cílů plánu odpadového hospodářství.“

Podmínky energetického využití odpadů na území České republiky stanovuje zákon o odpadech v ustanovení § 35, a to určením, kdy lze spalování odpadu, resp. komunálního odpadu, považovat za energetické využití odpadu.

Dle ustanovení § 35 odst. 2 zákona o odpadech se „spalování komunálního odpadu považuje za energetické využití odpadu pouze tehdy, pokud dosahuje vysokého stupně energetické účinnosti uvedeného v příloze č. 7 k zákonu o odpadech.“ Nově je tedy za energetické využití považován každý případ, kdy je spálením odpadu získáno více energie, než se na toto spálení spotřebuje, s výjimkou spalování komunálního odpadu, které musí nadále splnit energetickou účinnost.

Dle ustanovení § 35 odst. 3 zákona o odpadech platí, že „odděleně soustředované komunální odpady vhodné k opětovnému použití nebo recyklaci, zejména papír, plasty, sklo, kovy, textil a biologický odpad, nesmí být předány ke spalování v zařízení na energetické využití odpadu, s výjimkou odpadu vznikajícího při jejich zpracování, který splňuje kritéria stanovená vyhláškou ministerstva, tak, aby spalování takto vzniklých odpadů v zařízení na energetické využití odpadu přinášelo nejlepší výsledek z hlediska životního prostředí v souladu s hierarchií odpadového hospodářství.“

Dle ustanovení § 8 odst. 1 vyhlášky č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady (dále **Vyhláška**) platí, že „odpad vznikající při úpravě odděleně soustředovaných recyklovatelných komunálních odpadů v zařízení na mechanickou úpravu odpadu může být předán k energetickému využití v zařízení na energetické využití odpadu, pokud množství takto předaného odpadu tvoří v kalendářním roce nejvýše podíl pro daný materiál stanovený v tabulce č. 7.1 přílohy č. 7 k této vyhlášce z celkového množství odděleně soustředovaného recyklovatelného odpadu tohoto materiálu vstupujícího do procesu úpravy.“

Tabulka č. 7.1 přílohy č. 7 Vyhlášky stanovuje podíly pro dané materiály vznikající při úpravě odděleně soustředovaných recyklovatelných komunálních odpadů, které mohou být spalovány v zařízení na energetické využití, následujícím způsobem:

	2021 a 2022	2023 a 2024	2025 až 2029	2030 až 2034	2035 a dále
Plast	45%	40%	35%	35%	30%
Kov	0%	0%	0%	4%	4%
Papír	10%	10%	5%	7%	7%
Sklo	0%	0%	0%	4%	4%
Biologický odpad	10%	10%	10%	10%	10%

Dle ustanovení § 8 odst. 2 Vyhlášky platí, že „údaj o tom, jaký podíl z upravovaného odpadu tvoří předávaný odpad a zda odpad splňuje podmínku podle odstavce 1, je součástí údajů o odpadu předávaných provozovatelem zařízení na úpravu odpadu. Pokud odpad prochází více zařízeními na úpravu, musí provozovatel zařízení zohlednit, jaký podíl z původně odděleně soustředovaného recyklovatelného komunálního odpadu vstupujícího do procesu úpravy představoval vstupující odpad.“

Výše uvedené ustanovení § 35 odst. 3 zákona o odpadech jednoznačně stanovuje, že odpad vzniklý při zpracování odděleně soustředovaných komunálních odpadů vhodných k opětovnému použití nebo recyklaci nemůže být předán ke spalování v zařízení na energetické využití, pokud by překročil limit vycházející z ustanovení § 8 odst. 1 Vyhlášky, resp. tabulky č. 7.1 přílohy č. 7 Vyhlášky.

Povinnost předání údajů o splnění množstevního limitu je výslovně uvedena v ustanovení § 8 odst. 2 Vyhlášky a osoba předávající odpad by proto měla informace o splnění množstevního limitu dle tabulky č. 7.1 přílohy č. 7 předávat a prokazovat.

Z ustanovení § 8 odst. 2 Vyhlášky vyplývá taktéž povinnost přebírajícího zařízení zaznamenat a ověřovat údaj o tom, jaký podíl z upravovaného odpadu tvoří předávaný odpad a zda tento odpad splňuje množstevní limit dle tabulky č. 7.1 přílohy č. 7 Vyhlášky, a to určením, že údaj o splnění podmínky pro možnost převzetí odpadů do zařízení je součástí předávaných údajů o odpadu.

Lze dovodit, že převzetím „zahraničního“ odpadu za účelem energetického využití ve spalovně komunálního odpadu budou tímto „cizím“ odpadem rychleji naplňovány množstevní limity stanovené pro jednotlivé materiálové druhy odpadů, při jejichž dosažení již nebude možné do zařízení určeného k energetickému využití odpadů přebírat další „domácí“ odpady. Tímto postupem by tak došlo k situaci, kdy bude nutné „domácí“ odpady, které by bylo možné při nepřevzetí „cizího“ odpadu energeticky využívat, odstraňovat.

Při relevantním výkladu podmínky zákazu přepravy odpadu do České republiky za účelem energetického využití ve spalovně komunálního odpadu, pokud by v důsledku přeshraniční přepravy musel být odstraněn odpad vznikající v České republice, lze dovodit, že právní úprava uvedená v zákoně o odpadech stanovuje absolutní zákaz dovozu odpadů za účelem energetického využití těchto odpadů, neboť postupným naplňováním dovolených množstevních limitů „cizím“ odpadem bude vždy naplněna podmínka zákazu, dle které nesmí dojít k tomu, aby byl v důsledku dovozu odpadů odstraněn odpad vznikající v České republice.

Závazná část plánu odpadového hospodářství ČR pro období roku 2015-2024 byla vyhlášena nařízením vlády č. 352/2014 Sb. (dále **Aktuální plán odpadového hospodářství**).

Aktuální plán odpadového hospodářství v preambuli závazné části deklaruje důsledné dodržování hierarchie nakládání s odpady, a to v pořadí: předcházení vzniku, příprava k opětovnému použití, recyklace, jiné využití (například energetické využití) a na posledním místě odstranění (bezpečné odstranění), a to při dodržení všech požadavků, právním předpisů, norem a pravidel pro zajištění ochrany životního prostředí.

Hierarchie odpadového hospodářství je definována v ustanovení § 3 odst. 2 zákona o odpadech, přičemž podstata této zásady spočívá „v prioritě předcházení vzniku odpadu, a nelze-li vzniku odpadu předejít, pak v následujícím pořadí v jeho přípravě k opětovnému použití, v recyklaci, v jiném využití, včetně energetického využití, a není-li možné ani to, v jeho odstranění.“

Vzhledem k výše citovaným principům závazné části Aktuálního plánu odpadového hospodářství lze mít za to, že jakékoli nakládání s odpady, které nebude respektovat hierarchii odpadového hospodářství, bude zpracováním odpadu způsobem, který není v souladu s plány odpadového hospodářství. Již samotné přebírání „cizích“ odpadů k energetickému využití by musí být chápáno jako podpora činnosti nacházející se na samotném konci výše uvedené hierarchie odpadového hospodářství.

Již vlastní přebírání „cizích“ odpadů k energetickému využití je postupem v rozporu s povinností postupovat v souladu s hierarchií odpadového hospodářství a potažmo za postup, který není v souladu s plány odpadového hospodářství.

Zákon o odpadech zjevně stanovuje absolutní zákaz dovozu odpadů za účelem energetického využití těchto odpadů, neboť postupným naplňováním dovolených množstevních limitů „cizím“ odpadem bude vždy naplněna podmínka zákazu, dle které nesmí dojít k tomu, aby byl v důsledku dovozu odpadů zpracován odpad způsobem, který není v souladu s plány odpadového hospodářství.

Pokud je odstranění odpadu na samotném konci hierarchie odpadového hospodářství, bude nutnost odstranit „domácí“ odpad, který by bylo možné při nepřevzetí „cizího“ odpadu energeticky využít, vždy v rozporu s hierarchií odpadového hospodářství a potažmo v rozporu s plány odpadového hospodářství.

Za účelem realizace záměru je tedy třeba vycházet z toho, že je zakázán dovoz odpadů za účelem jejich spalování v ZEVO Opatovice. Tento důsledek má přitom zásadní dopad na realizaci samotného záměru. S tímto důsledkem musí zároveň počítat – být doplněna – příslušná dokumentace.

F)

V oznámení záměru ZEVO Opatovice z února 2022, a to v kapitole B.I.5.1.2. Údaje ke zdůvodnění potřeby záměru, je mimo jiné uvedeno, že „..... protože od roku 2030 bude platit zákaz skládkování komunálního odpadu (s výjimkou max. 10 % produkce, kterou bude možné skládkovat do roku 2035).“

Citované tvrzení je však nepřesné a nesprávné, když v podstatné míře zkresluje odůvodnění samotného záměru. Dle přílohy č. 1 zákona o odpadech, tj. „Cíle odpadového hospodářství“, a to v rámci bodu 4, je výslovně uvedeno, že jedním z cílů zákona o odpadech je „**Odstraňovat uložením na skládku v roce 2035 a v letech následujících nejvýše 10 % z celkové hmotnosti komunálních odpadů vyprodukovaných na území České republiky**“

To v praxi znamená, že adekvátně s rostoucí mírou separace komunálních odpadů v obcích klesá míra skládkování komunálních odpadů až pod hranici 10 % z jejich produkce v roce 2035 a dále. V roce 2030 ztrácí obce nárok na tzv. třídící slevu a komunální odpad ukládaný na skládky bude muset splnit zákonné technické parametry.

Jelikož v rámci samotného zdůvodnění údajné potřeby záměru nejsou správné, je samotné zdůvodnění předmětného záměru v tomto ohledu nepřiléhavé a vzbuzuje důvodné pochybnosti o jeho samotném smyslu.

G)

V oznámení záměru ZEVO Opatovice z února 2022, a to v kapitole B.I.5.2. Popis zvažovaných variant, se oznamovatel zabývá analýzou zvažovaných variant, přičemž dospívá k závěru, že jím popsané skutečnosti odůvodnily jednovariantní řešení záměru ZEVO Opatovice. Toto tvrzení považujeme nicméně za nepřiléhavé. To mimo jiné i s ohledem na skutečnost, že mezi uváděnými skutečnostmi je několik nepřesností, které by měly být lépe odůvodněny a v rámci záměru nově posouzeny. Zároveň máme za to, že je v daném případě dáno více možných variant řešení.

V rámci záměru se mimo jiné uvádí, že v cementárnách je možné využít paliva vyrobená z odpadů, avšak zapojení směsného komunálního odpadu (SKO) jako vstupní suroviny pro výrobu těchto paliv je považováno za spíše doplňkovou možnost. **Praxe naopak ukazuje, že zapojení SKO do vstupů pro výrobu paliv z odpadů (TAP) je běžně možné a nové projekty na energetické využití paliv vyrobených z odpadů to potvrzují.** V ČR taková paliva dle dostupných informací přijímají celkem 4 cementárny. Přímou ve spádovém regionu ZEVO Opatovice se nachází jedno z těchto zařízení, a to CEMEX Prácheň. Kapacity pro příjem paliv z odpadů v cementárnách dokonce rostou.

Oznamovatel mj. zdůvodňuje nevýhodnost použití SKO do paliv pro cementárny dostatečným objemem vhodných průmyslových odpadů na trhu pro výrobu paliv z odpadů pro cementárny. Toto tvrzení však není opřeno o žádné statistiky, faktické podklady a jde zřejmě jen o domněnku oznamovatele, která by v rámci záměru měla být podrobněji rozpracována a odůvodněna.

Oznamovatel dále uvádí, že paliva z odpadů jsou i nadále odpadem, a tudíž není možné je využít v jiných zařízeních, než v cementárnách. Avšak v současné době je dle dostupných informací v rámci legislativního

procesu připravována vyhláška stanovující pravidla pro výrobu tuhých alternativních paliv z odpadů (TAP), která by umožnila, aby se paliva vyrobená podle platných norem z odpadů mohla stát výrobkem, a tudíž by se rozšířil okruh jejich možného využití. Údaje uvedené v záměru tedy jsou neúplné.

V daném případě by mělo dojít k podrobnému posouzení a ověření, zda je oznamovatelem plánované jednovariantní řešení formou ZEVO Opatovice reálně aplikovatelné.

H)

V oznámení záměru ZEVO Opatovice z února 2022, a to v kapitole B.II.6. Nároky na dopravní a jinou infrastrukturu, není obsažena bilance přepravy odpadů vzniklých provozem technologie ZEVO. Předpokládaná hmotnost nákladu v návěsových soupravách činí podle předloženého záměru 27 tun (viz tabulka na str. 36). S ohledem na charakter odpadu lze nicméně očekávat, že hmotnost odpadu bude max. 20 tun/1 vozidlo, když pouze tato hodnota odpovídá reálné přepravní kapacitě. Údaje uvedené v záměru zřejmě nejsou správné, když máme za to, že tyto údaje neodpovídají reálným hodnotám.

Záměr by tak měl být dopracován o vliv přepravy odpadů vzniklých z technologie ZEVO, a to zejména s ohledem na faktické nižší vytížení návěsových souprav, než jak je toto předpokládáno oznamovatelem.

I)

V oznámení záměru ZEVO Opatovice z února 2022, a to v kapitole B.III.3.Odpady, je uveden přehled odpadů vznikajících provozem zařízení a popis nakládání s nimi takto:

„Provoz: technologie: skupina 10 Odpady z tepelných procesů
skupina 13 Odpady z olejů a odpady kapalných paliv
skupina 15 Odpadní obaly
skupina 16 Odpady jinak neurčené
skupina 19 Odpady ze zařízení na zpracování odpadu
skupina 20 Komunální odpady

Základními druhy odpadů jsou odpady z procesu spalování a čištění spalin, tedy odpady skupiny 19 (19 01 02 Železné materiály získané z pevných zbytků po spalování, kategorie O, množství cca 3 000 t/rok, 19 01 05 Filtrační koláče z čištění odpadních plynů, kategorie N, množství cca 2 000 t/rok, 19 01 07 Pevné odpady z čištění odpadních plynů, kategorie N, množství cca 5 580 t/rok, 19 01 12 Jiný popel a struska neuvedené pod číslem 19 01 11, kategorie O, množství cca 36 000 t/rok). Popílek a reakční produkt budou v suchém stavu shromažďovány v provozních silech a přes pneumatickou hubici nakládány do přistavených velkokapacitních cisternových návěsů a filtrační (sádrovcový) koláč bude nakládán do přistavených kontejnerů externí odborné autorizované společnosti a dopraveny na jejich stabilizační zařízení ke zpracování.“

Z uvedeného popisu není zřejmé, jak bude nakládáno se vzniklými odpady. Není jasné, jaké konkrétní produkované odpady jsou zahrnuty v pojmu: „Popílek a reakční produkt“. Zcela chybí popis nakládání s odpadem 19 01 12 Jiný popel a struska neuvedené pod číslem 19 01 11, kategorie O, množství cca 36 000 t/rok. Tento odpad se ostatně dosud v ČR odstraňuje uložením na skládky odpadů.

V souvislosti se záměrem nepochybně hrozí navýšení množství emisí vzniklých nejen při spalování, ale i při přepravě odpadů určených pro zařízení.

Předložený záměr je ve shora uvedených souvislostech tedy neúplný, když v tomto záměru zcela chybí přesný popis nakládání s jednotlivými druhy vznikajících odpadů, a to v souladu s platnou právní úpravou.

J)

Rozptylová studie v bodu 3.8.4. uvádí celkové emisní porovnání záměru, a to z hlediska průměru stávajícího **uhelného zdroje** ve stávající podobě (2016 – 2020) a nového provozu tohoto zdroje, bude-li část dodávky tepla do sítě nahrazena provozem ZEVO. ZEVO je tedy řešeno jako doplněk uhelných kotlů s tím, že v rámci oznámení není řešena varianta s využitím ZEVO jako doplňku **plynových kotlů**, a to přesto, že v nám dostupných materiálech předkládaným oznamovatelem (zejména dopis ze dne 7.9.2021, „Setkání se starosty nejbližších obcí“) je výslovně uváděno, že v době realizace ZEVO budou uhelné kotle převedeny na plynové.

S ohledem na uvedenou skutečnost se jeví zpracovaná dokumentace vztahující se k záměru jako zcela nedostatečná, když v tomto ohledu by měla být dokumentace dopracována o variantu s aplikací plynových kotlů namísto uhelných.

K)

Ve vztahu k samotnému záměru je třeba dále poukázat na to, že v důsledku předpokládaného snižování podílu tříděného odpadu v rámci složek komunálního odpadu, se bude zvyšovat relativní podíl popela a strusky v odpadech vzniklých jeho spalováním v ZEVO Opatovice.

S ohledem na uvedenou skutečnost považujeme za nezbytné, aby byla aktualizována bilance množství produkovaných odpadů ze ZEVO s ohledem na budoucí složení komunálních odpadů vstupujících do ZEVO.

L)

Na str. 31 Záměru je uvedeno, že „vedlejší katalytickou reakcí je oxidační rozklad zbytkových organických látek (dioxinů) ve spalinách“, což vyvolává pocit, že po průchodu dojde k jejich absolutní destrukci a vlastně nedojde k jejich emisí, toto tvrzení ale není pravdivé.

Považujeme doplnit podrobnou bilanci dioxinů, které spalováním vznikají a končí zčásti ve strusce/škváře/popelu, popílku a zbytcích po čištění spalin, nejen v emisích do ovzduší.

M)

V Záměru je uvedeno, že zbytky po spalování odpadů s obsahem perzistentních organických látek, které jsou omezeny Stockholmskou úmluvou, „budou odváženy ze ZEVO pouze oprávněnou osobou a bude s nimi nakládáno způsobem stanoveným v 541/2020 Sb.“ Toto považujeme za nedostatečné pro hodnocení vlivu záměru na životní prostředí.

Požadujeme doplnění monitoringu PCDD/F, PBDD/F a PFAS pro pevné zbytky ze spalování a porovnání s vyhláškou 273/2021 Sb. a doplnění schématu nakládání s ložovým popelem, popílkem a zbytky po čištění spalin

O)

Plánovaný projekt ZEVO Opatovice je zařízení s plánovanou životností 50 let. Z tohoto důvodu měly být velmi dobře zváženy všechny vlivy a měření i v oblastech, které se zatím neměří či nehodnotí. Vzhledem k obsahu plastů a textilu (ve kterých se bromované zpomalovače hoření vyskytují) v průměrném vzorku SKO nesouhlasíme s tím, že měření PBDD/ není relevantní. Podobně by se měl hodnotit obsah kadmia, NH₃, HCl, HF a těžkých kovů, které jsou povinny být měřeny od 8/2021 ve všech zařízeních pro spalování paliv (i odpadů) s výkonem nad 50 MW.

Žádáme o zařazení měření PBDD/F (v emisích do ovzduší i v pevných zbytcích pro spalování odpadu), které sice zatím emisní limit nemají, ale vzhledem k podobné toxicitě jako PCDD/F ho lze očekávat (s ohledem na datum případné realizace záměru a jeho provozování 50 let).

Dále se domníváme, že by měly být měřeny následující látky: kadmium, NH₃, HCl, HF a těžké kovy. Tyto parametry by bylo vhodné doplnit do rozptylové studie.

P)

V záměru není hodnocena „uhlíková stopa“. Výpočet emisí skleníkových plynů by měl splňovat postup předepsaný podle mezinárodních standardů (např. GHG Protocol nebo ISO normy). Z dostupných zdrojů je známo, že rostou emise skleníkových plynů (jako CO₂, CH₄ a N₂O) ze spalování odpadů i z energetického využití odpadů. V přepočtu na vyrobenou energii je spalování odpadů nejhorším způsobem, jak energii získat (a to i vedle uhlí). To, že jeho část tvoří biogenní uhlík, je víceméně pouze důsledek nedodržování hierarchie nakládání s odpady (dle evropské odpadové legislativy), nicméně se stále jedná o emise CO₂. V oznámení záměru je uvedeno, že: „Z hlediska vlivu na klima lze uvažovat zejména s emisemi oxidu uhličitého, který vzniká při spalovacím procesu. Záměr ZEVO povede mimo jiné k náhradě části (cca 15 %) stávajícího paliva ve formě hnědého uhlí za směsný komunální odpad, při zachování dodávky tepla. Provoz ZEVO bude zároveň alternativou ke skládkování směsných

komunálních odpadů, čímž dojde ke snížení emisí tzv. skládkového plynu, složeného převážně z metanu a oxidu uhličitého, což jsou významné skleníkové plyny. Vzhledem k tomu, že metan je cca 25x účinnějším skleníkovým plynem než oxid uhličitý, je omezování jeho vzniku výrazným pozitivem pro klimatický systém.“

Snížení emisí skládkového plynu je záležitostí na (desítky) let, který výrazně omezí právě oddělené zpracování bioodpadu, které je jeho hlavním původcem až 80 %), nikoli náhrada tím, že bude odpad spálen, ač za využití energie. V rozporu je to i s následujícím tvrzením, rozhodně se jako náhrada skládkování nemůže použít energetické využití odpadů, protože se řeší důsledek, nikoli příčina vzniku metanu. „Dle posledních aktuálních údajů National Greenhouse Gas Inventory Report of the Czech Republic za roky 1990 - 2019 (ČHMÚ, 2021) připadá v České republice cca 93 % celkových emisí skleníkových plynů v sektoru odpadového hospodářství právě na metan (CH₄), přičemž celkový trend je rostoucí. To je i jedním z hlavních motivů pro zákaz skládkování a jeho náhrady energetickým využitím zbytkových odpadů. Naopak v energetickém sektoru (kam patří i energetické využití odpadu) je celkový trend klesající.“

Česká vláda se přihlásila k dlouhodobé strategii dekarbonizace Evropské unie a tím se zavázala snížit emise skleníkových plynů (tudíž i samotného CO₂, takže i emise ze spalování či energetického využívání odpadů) do roku 2050 o 80–95 % oproti roku 1990. Státní energetická koncepce z roku 2015 předpokládá snížení skleníkových plynů o 66,5 % do roku 2050, studie (Rečka and Ščasný, 2016) prostřednictvím komplexního energetického dynamického modelu TIMES-CZ srovnává scénář podle této státní koncepce (SEK scénář) se třemi alternativními scénáři, které skutečně dosahují snížení emisí skleníkových plynů o 80 % v souladu s cíli Evropské unie definovanými v EU Energy Roadmap 2012. Alternativní scénáře dosahují kromě většího snížení emisí skleníkových plynů také snížení emisí zdraví škodlivých polutantů. Nízkoemisní scénáře tak mají značné dodatečné zdravotní a environmentální celospolečenské přínosy (80% snížení emisí skleníkových plynů do roku 2050 v ČR), což rozhodně nelze tvrdit o spalovacích technologiích.

Rozdíl mezi spalovnou odpadu a zařízením na energetické využití odpadu je malý, ZEVO má jen to plus, že vyrábí elektrickou energii a teplo, a to s nižší účinností než konvenční spalování uhlí, emise jsou v podstatě totožné. Na příkladu ze Švédska je rovněž vidět, jak nepromyšlené a nadkapacitní stavby spaloven brání států v recyklaci a dosahování cílů EU a oběhového hospodářství, poněvadž to ve výsledku dopadá tak, že jsou závislé na dovozu odpadu ze zahraničí.

Žádáme o doplnění bilance emisí CO₂, CH₄ a N₂O ze spalování hnědého uhlí a směsného komunálního odpadu, ale se započtením emisí biogenního původu a o porovnání účinnosti spalování uhlí a směsného komunálního odpadu.

Q)

Dle údajů ČHMÚ pro blízké lokality v minulých letech je pro zdroje do zhruba 90 metrů přibližně 15 % dní v roce s velmi stabilní situací a přibližně 15 % dní se stabilní situací. Pro vyšší zdroje potom přibližně 2 % dní s velmi stabilní a přibližně 5 % dní se stabilní situací.

Výška komínu ZEVO je v Záměru uváděna 80m. Na str. 31 Rozptylové studie je uvedeno: „Z hlediska rozptylu škodlivin je nejméně příznivá I. třída stability atmosféry charakterizovaná častou tvorbou inverzních stavů. I. třída stability se v posuzované oblasti vyskytuje maximálně cca 1 až 2 dny v roce.“

Dle údajů ČHMÚ je inverzních dní s velmi stabilní situací v lokalitě 55 ročně, nikoli 1 - 2 dny, jak uvádí Rozptylová studie!

Požadujeme upravit a zohlednit reálné počty inverzních dní (dny se stabilní situací) v Záměru i Rozptylové studii.

R)

V oznámení na str. 8 je uvedeno, že „Podrobné hodnocení environmentálních vlivů bude předmětem dalších navazujících dokumentů, zpracovávaných v průběhu procesu posuzování, zejména dokumentace vlivů záměru na životní prostředí.“ Žádáme tedy o doplnění:

- jak bude řešen případný nedostatek vody, která je odebírána z Labe? Sucho je jedním z dopadů klimatických změn a minimální zůstatkový průtok v Labi musí být zachován!
- havarijního plánu pro případ požáru skladu směsného komunálního odpadu (požáry bunkru spaloven jsou vcelku běžnou záležitostí)

- vliv záměru po ukončení životnosti
- v porovnání s BAT - BAT 12 je vedle nepropustnosti povrchů vyžadována i odvodňovací infrastruktura, ta ale není v odpovědi uvedena („Veškeré objekty, kde je nakládáno se závadnými látkami (odpady), které by mohly ovlivnit jakost podzemní vod, jsou řešeny jako nepropustné a odolné vůči úniku do podloží. Spodní stavby bunkrů, kotelny, budovy systému čištění spalin a další, budou provedeny z vodostavebního železobetonu a vzhledem k vysoké hladině podzemní vody bude současně provedena hydroizolace proti tlakové vodě.“)
- v porovnání s BAT – u BAT 36 je uveden komentář, který nesouvisí s obsahem BAT, u BAT 36c je uveden komentář, který nesouvisí s obsahem BAT 36c
- v porovnání s BAT – u BAT 36 je uvedeno, že místo zrání bude použita jiná vhodná technika – jaká? Celkově se nakládání se škvárou/popelem/struskou zdá velice nepřesně popsáno, žádáme o doplnění schématu a popisu nakládání se škvárou/popelem/struskou.

Dokumentace podle našeho názoru musí obsahovat také podrobný popis konkrétní technologie navrhovaného ZEVO, včetně např. popisu využití vody v technologii záměru a vyčíslení jejího potřebného množství, na kterém teprve bude hodnocení jeho vlivů na ŽP postaveno. Hodnocení pouze na základě předpokladu dodržení předepsaných maximálních limitů znečištění životního prostředí v rovině posuzování již konkrétního záměru, vnímáme jako nepřipadné, neboť se nejedná o koncepci, ale již konkrétní záměr, k jehož realizaci již posouzení přímo směřuje. Pokud je zvažováno, resp. navrhováno, více variant technologického řešení, měly by být posouzeny zvlášť tyto varianty. V Záměru je rovněž uvedeno, že „Obsah závěrů o BAT přitom bude jedním z důležitých požadavků kladených na zhotovitele, proto v tomto ohledu nelze předpokládat nesoulad.“ **I přes toto tvrzení byl nalezeny nesoulady, nepřesnosti, které byly uvedeny výše. Žádáme o jejich úpravu, doplnění a upřesnění.**

Závěr: cílem zjišťovacího řízení u záměrů a změn záměrů je upřesnění informací, které je vhodné uvést do dokumentace, a to se zřetelem na **a)** povahu konkrétního záměru nebo druh záměru, **b)** faktory životního prostředí uvedené v § 2, které mohou být provedením záměru ovlivněny, **c)** současný stav poznatku a metody posuzování. **Z výše uvedených skutečností je přitom zřejmé, že předložený záměr ZEVO Opatovice nepochybně podléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů.**

Samotné předložené podklady k záměru ZEVO Opatovice obsahují celou řadu nedostatků a nepřesností, přičemž ani nezohledňují reálné faktické údaje a předpoklady vyplývající z platných právních předpisů. Tyto skutečnosti by měly být zohledněny i v případném stanovisku k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí dle zákona o posuzování vlivů. V případě záměru by tedy mělo dojít minimálně k jeho přepracování či doplnění, a to se zohledněním všeho výše uvedeného.

Jako velmi důležité vidíme, a tedy i požadujeme, vyhodnocení alternativních řešení zacházení s komunálními odpady v regionu, zejména využití cementárny Prachovice, existujících spaloven či ZEVO a důsledné separace odpadů. Skutečnost, že jiné způsoby nakládání s komunálními odpady, nejsou v přímé působnosti oznamovatele, není důvodem pro vyloučení posouzení, případně výběr jiné varianty, jako vhodnější z hlediska vlivu na životní prostředí, a to včetně varianty nulového řešení – tedy nerealizace záměru.

S pozdravem

Ing. Jiří Horák, starosta